

grau de minusvalidesa haurà d'acreditar-se per mitjà d'un certificat o resolució expedida per l'Institut de Migracions i Serveis Socials o l'òrgan competent de la Comunitat Autònoma.»

Article segon. *Modificació de l'article 91.Dos.2 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit.*

Es modifica l'article 91.Dos.2 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'Impost sobre el Valor Afegit, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els servicis de reparació dels vehicles i de les cadires de rodes compresos en el paràgraf primer del número 1.4t d'este apartat i els servicis d'adaptació dels autotaxis i autoturismes per a persones amb minusvalideses i dels vehicles de motor a què es referix el paràgraf segon del mateix precepte, independentment de qui siga el conductor.»

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que estableix la present llei.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 24 d'abril de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

7318 *LLEI 7/2006, de 24 d'abril, per la qual es modifica el text refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1.564/1989, de 22 de desembre. («BOE» 98, de 25-4-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

L'article 1.20) de la Directiva 2003/51/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de juny de 2003, per la qual es modifiquen les Directives 78/660/CEE, de 25 de juliol de 1978 (d'ara en avant, Quarta Directiva); 83/349/CEE, de 13 de juny de 1983; 86/635/CEE, de 8 de desembre de 1986, i 91/674/CEE, de 19 de desembre de 1991, sobre els comptes anuals i consolidats de determinades formes de societats, bancs i altres entitats financeres i empreses d'assegurances, incorpora un nou article 53 bis en la Quarta Directiva, amb la finalitat d'augmentar la transparència financera de les societats «cotitzades».

Este article 53 bis disposa que «els Estats membres no concediran les excepcions previstes en els articles 11, 27,

46, 47 i 51 a les societats els valors mobiliaris de les quals estiguen admesos a negociació en un mercat regulat de qualsevol Estat membre». Concretament, les excepcions previstes en estos articles són les següents:

a) L'article 11 preveu que els Estats membres podran permetre que determinades societats formulen balanç abreujat, sempre que no superen dos dels tres límits fixats en relació amb el total del balanç, l'import net del volum de negocis i el nombre mitjà d'empleats durant l'exercici.

b) En els mateixos termes que l'article 11, però fixant els límits en un import superior, l'article 27 preveu que els Estats membres podran autoritzar que determinades societats formulen compte de pèrdues i guanys abreujats.

c) L'article 46, que regula el contingut de l'informe de gestió, preveu en el seu apartat 3 que els Estats membres podran permetre que les societats previstes en el mencionat article 11 no estiguen obligades a elaborar l'informe de gestió, sempre que incloguen en la memòria les dades relatives a l'adquisició d'accions pròpies a què es referix l'apartat 2 de l'article 22 de la Directiva 77/91/CEE, de 13 de desembre de 1976.

d) L'article 47.1 disposa que els comptes anuals, l'informe de gestió i l'informe d'auditoria seran objecte de publicitat efectuada segons les formes previstes per la legislació de cada Estat membre, de conformitat amb l'article 3 de la Directiva 68/151/CEE del Consell, de 9 de març de 1968. En els seus apartats 2 i 3 preveu que els Estats membres puguin atenuar estes exigències de publicitat a les societats mencionades en els articles 11 i 27, respectivament.

L'article 51.1 exigeix que els comptes anuals de les societats siguin auditats per una o diverses persones habilitades pels Estats membres per a realitzar auditories legals de documents comptables en virtut de l'Octava Directiva 84/253/CEE del Consell, de 10 d'abril de 1984. En el seu apartat 2 preveu que els Estats membres puguin eximir d'esta obligació les societats mencionades en l'article 11.

A l'empara d'estes circumstàncies, i per a traslladar correctament la Directiva 2003/51/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de juny de 2003, i que les empreses espanyoles compten amb unes normes comptables tècnicament preparades per a permetre la comparabilitat de la seua informació econmicofinancera amb la de les empreses dels restants Estats membres de la Unió Europea, és procedent modificar el text refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1.564/1989, de 22 de desembre.

La modificació que es proposa abasta exclusivament els articles 181 i 190 del text refós de la Llei de Societats Anònimes, en la virtut de la qual es van transposar els articles 11 i 27 de la Quarta Directiva. Els articles 202, 218 i 203 del text refós de la Llei de Societats Anònimes que versen sobre les matèries regulades en els articles 46 (informe de gestió), 47 (publicitat) i 51 (auditoria), respectivament, no necessiten ser modificats, atés que la dispensa que s'hi preveu es regula per remissió als esmentats articles 181 i 190.

Article únic. *Modificació del text refós de la Llei de Societats Anònimes.*

El text refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1.564/1989, de 22 de desembre, es modifica en els termes següents:

U. S'afeg un apartat 4 a l'article 181, amb la redacció següent:

«4. Les societats els valors de les quals estiguen admesos a negociació en un mercat regulat de qualsevol Estat membre de la Unió Europea no podran formular balanç abreujat.»

Dos. S'afegir un apartat 4 a l'article 190, amb la redacció següent:

«4. Les societats els valors de les quals estiguen admesos a negociació en un mercat regulat de qual-sevol Estat membre de la Unió Europea no podran formular compte de pèrdues i guanys abreuiats.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 24 d'abril de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

7319 *LLEI 8/2006, de 24 d'abril, de Tropa i Marineria.*
(«BOE» 98, de 25-4-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

El pas d'un Exèrcit de partida obligatòria al model de professionalització vigent no ha satisfet les expectatives previstes, ni ha permès assolir els objectius quant al contingut de tropa i marineria establert en la Llei 17/1999, de 18 de maig, de Règim del Personal de les Forces Armades.

La temporalitat i altres condicionants en què se sus-tenta l'actual model ha donat lloc a un elevat flux d'entra-des i eixides de soldats i mariners que, finalment, han generat inestabilitat i han conduït a una situació d'estan-cament en què no s'aconsegueix el nombre d'efectius que es considera necessari.

Els països del nostre entorn, amb una major experiència en la implantació d'un model plenament professional de Forces Armades, fan un ús més racional dels seus recursos humans, aprofiten durant un major temps l'experiència professional adquirida, adequen les edats del personal a les missions que desenvoluparan i garantixen al soldat i mariner una vinculació amb les Forces Armades més prolongada, que incidix en l'estabilitat i eficàcia del sistema i millora les seues expectatives personals.

Esta llei estableix un nou sistema amb la finalitat principal de consolidar la plena professionalització. Per a aconseguir este objectiu, es possibilita al soldat i mariner una prolongada relació temporal amb les Forces Armades i, quan acabe esta, un ventall d'eixides laborals i unes mesures socioeconòmiques que tenen en compte els anys de servici realitzats, amb la pretensió que prestar servici en les Forces Armades es configure com una opció més atractiva per a molts dels nostres jòvens.

Els canvis que s'introdueixen pretenen consolidar la plena professionalització de les nostres Forces Armades a través de la millora dels nivells de modernització, eficiència i qualificació que, d'altra banda, hauran de ser objecte

de l'adopció d'altres mesures no relacionades directament amb el règim de personal de les nostres Forces Armades.

El model definit en esta llei garantix als soldats i mariners la possibilitat de completar la seua trajectòria professional començant la seua relació de servicis amb un compromís inicial renovable fins a sis anys de duració i oferint-los l'opció de subscriure'n un altre de llarga duració que arribarà fins als 45 anys d'edat, durant la vigència del qual podran accedir a la condició de soldats permanents.

Arribats als 45 anys, i en el cas que no s'haja adquirit la condició de soldat permanent, cessa la relació de servici actiu en les Forces Armades, i el militar professional de tropa i marineria que així ho decidisca i haja complert almenys 18 anys de servici, accedix a la condició de reservista d'especial disponibilitat, i amb esta al dret a percebre mensualment una assignació econòmica.

El compromís de llarga duració i la figura del reservista d'especial disponibilitat són les peces més singulars del nou model, semblants a les implantades en els països del nostre entorn, on han demostrat la seua eficàcia.

Esta llei també reconeix, en certs supòsits, al militar professional de tropa i marineria que resolga el seu compromís de llarga duració una prima en funció dels anys de servici que haja prestat quan no accedisca a la condició de reservista d'especial disponibilitat.

Les mesures contingudes en esta llei també s'aplicaran a aquells militars professionals de tropa i marineria que hagen hagut d'abandonar les Forces Armades, per raó de l'edat o pels anys de servici establerts en la Llei 17/1999, de 18 de maig, a les quals se'ls permet la reincorporació.

Per als qui opten per limitar la seua permanència en les Forces Armades als anys previstos en el compromís inicial, esta llei inclou el reconeixement del temps servit en els Exèrcits com a mèrit en l'accés a les Administracions Públiques, la reserva de places per a l'ingrés en la Guàrdia Civil i en el Cos Nacional de Policia, una millora en els sistemes de formació professional i programes d'incorporació laboral a concertar amb els empresaris. Es pretén amb això fer atractiu i útil el servici, per temps limitat, en els nostres Exèrcits.

Als ciutadans estrangers se'ls permet ampliar la duració de la seua relació de servicis amb les Forces Armades fins a sis anys. Amb esta major permanència es pretén donar-los més estabilitat i millorar el seu grau d'integració en la societat espanyola.

El contingut d'esta llei, en establir un nou model de tropa i marineria, s'avança a la necessària reforma que exigix la carrera del militar professional, en la qual s'haurà d'adoptar un renovat disseny per a adaptar-la a les circumstàncies i necessitats que es deriven de les exigències actuals.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació de la llei.*

1. És objecte d'esta llei establir mesures dirigides a consolidar la plena professionalització de la tropa i marineria de les Forces Armades.

2. Esta llei és aplicable als militars de tropa i marineria que mantenen una relació de servicis professionals amb les Forces Armades.

Article 2. *Efectius.*

1. El nombre de militars professionals de tropa i marineria en la situació de servici actiu es fixa tenint en